

ИЛИЯ БЕШКОВ

ИЗЛИЗАНЕ ОТ ЗАТВОР

chitanka.info

Получих документ и излязох от затвора. На първия ъгъл ме чакаше мама. Тя дебнеше да не се загуби това, което бе родила.

Денят преваляше и трябваше да преспим у познати.

Двор с дървена стълбичка и отделна стая. Аз се настаних в леглото, а мама — на пода. През нощта се чува стъпки — някой натисна бравата и на прозорчето се очерта мъжка фигура.

Зная: неосъдените ги избиват „неотговорни“. Ето — ще ме изведат накрай града и за да не ги наричат гробокопатели, ще ме накарат сам да копая гроба си. Представям си как копая гроб — дълъг един и седемдесет и пет, по-тесничък, тъй като съм тънък, а все пак трябва да ми бъде удобно. Няма кой — аз трябва да се погрижа за себе си! За да не минат и за убийци, сигурно някой от тях ще се спъне, ще ме повали към ножа на насочена пушка — сам ще се нанижа и убия. После тези невинни хора ще ме заровят. Това е благородна работа — гробарите са добри хора, със заплата и на почит. Но дали ще успея да изкопая дълбок гроб? Иначе кучетата ще ме изровят и разнесат по разни места. Аз зная — там се навъртат кучета от града и от съседните села. Те не ще съобразят коя част от мен къде да отнесат. Те не познават анатомията, не знаят и пророчеството, че всяка кост ще се нареди до своята кост и ще оживеят. Могат ли кучетата да прозрат така дълбоко в далечното възкресение? Мога ли да им се сърдя за това?... Гробът трябва да бъде дълбок, а кучетата могат да дишат само отгоре ми, да изпълняват своите навици и да лаят, което няма да ми бъде толкова неприятно.

Така в мисълта си копая и чувам тупването на изхвърлената пръст. А това са ударите на сърцето, дошло в гърлото ми. Зловеща сянка стои на малкия прозорец и натискът на вратата се усилва.

Майка ми се надига и ми прави внушителен знак да не се страхувам. Горката! Тя мисли, че съм още в утробата ѝ — добре защитен. А те биха убили и нея, защото тя би се хвърлила да брани тоя млад карикатурист, когото кучетата щяха да разнесат като на задушница сутринта...

Нощта избледня.

Денят настъпи бързо и радостно...

Стаята била на млада жена, която заминала неочаквано, без да предупреди своите приятели...

Представих си ужаса да попадна в обятията на тоя изтерзан от нетърпение любовник. Предпочетох гроба и добрите кучета.

1 септември 1957

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.